



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 589/2021
19.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирка Кадовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 55/17 од 08.10.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 – 78/21 од 17.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирка Кадовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 55/17 од 08.10.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 – 78/21 од 17.02.2021. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 55/17 од 08.10.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује уз примену електронског надзора. Истом пресудом усвојен је имовинскоправни захтев оштећеног АД „ББ“ ..., па је окривљени АА, обавезан да оштећеном исплати износ од 3.004.092,00 динара у року од годину дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да сноси трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 – 78/21 од 17.02.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Новом Саду К 55/17 од 08.10.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Мирко Кадовић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), члана 438. став 2. тачка 1) , члана 439. тачка 1) и члана 441. став 3. и 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и побијане пресуде преиначи, тако да одбије оптужбу или да окривљеног ослободи од оптужбе, или да оштећеног упути да имовинскоправне захтеве остварује у парничном поступку, а окривљеног ослободи обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У смислу члана 488. став 3. ЗКП, предложио је да Врховни касациони суд одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног је у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да је приликом доношења побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, с обзиром да је за дело које се окривљеном ставља на терет наступила застарелост кривичног гоњења. Ово стога, што је последњим изменама оптужнице од 26.11.2019. године, окривљеном фактички стављено на терет извршење потпуно другог кривичног дела, односно потпуно друге радње у односу на кривично дело и радњу која је окривљеном била стављена на терет претходном верзијом оптужнице, а како су се (по наводима стручног саветника Светислава Долачева, изнетим на главном претресу 08.10.2020. године) хемијска средства у 2009. години могла употребити најкасније до 01.07.2009. године, то је радња извршења употребе хемијских средстава за коју се окривљени терети последњом изменом оптужнице застарела 01.07.2019. године, односно кривично гоњење за предметно дело могло се предузети најкасније до тог дана, тако да је у време када је измењена оптужница 26.11.2019. године већ наступила застарелост кривичног гоњења.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истицао је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде на страни 3 став 4 дао јасне и довољне разлоге за свој закључак да су радње које су прецизиране у измењеној оптужници суштински биле садржане и у ранијем оптужном акту, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је указао да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која се огледа у томе да се побијане пресуде заснивају на налазу и мишљењу вештака који се заснива на аналитичкој картици АД „ББ“ иако се на основу аналитичке картице не могу утврђивати никакве чињенице јер она представља књиговодствени документ који да би се користио као доказ у поступку мора бити поткрепљен и пропраћен другим документима на основу којих је аналитичка картица и сачињена, а у овом случају то су налог број .. од 31.07.2009. године, налог број .. од 30.08.2009. године и налог број .. од 31.12.2009. године. Међутим ови пропратни документи на основу којих је сачињена аналитичка картица уопште нису прибављени у поступку, нити је вештак исте успео да прибави. Осим тога из аналитичке картице произилази да су сва хемијска средства истрошена у једном дану, а то је код употребе хемијских средстава просто немогуће, да постоји неподударност по питању дана употребе хемијских средстава, јер се могла искористити најкасније до 01.07.2009. године по наводима стручног саветника, а према аналитичкој картици су наводно утрошена 31.07.2009 године, као и да је спорно постојање два налога под бројем .. од два различита датума... на који начин бранилац полемисе са изведеним доказима и утврђеним чињеничним стањем, те указује на погрешно и непопуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП).

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је указао и да је побијаним пресудама учињена и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да дело за које се окривљени гони није кривично дело, уз образложење да окривљени у АД „ББ“ уопште није био надлежан за било какво фактурисање, нити за наплату потраживања, а да се предметно кривично дело могло извршити само уколико је одговорно лице одговорно и за наплату, односно фактурисање и да је ту радњу свесно предузео, на који начин бранилац оспорава чињенице из којих суд утврђује својство окривљеног као одговорног лица те полемисе са оценом суда о изведеним доказима и чињенично оспорава побијане пресуде (члан 440. ЗКП).

Поред тога, бранилац је у поднетом захтеву указао да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП на тај начин што подаци кривичног поступка нису пружили поуздани основ за потпуно пресуђење имовинскоправног захтева, јер је спорно за коју тачно површину се треба одредити вредност хемијских средстава, а уз то по питању утврђене вредности хемијских средстава нејасан је налаз и мишљење вештака Рајка Симовића, на који начин бранилац полемисе са ставом суда о прихватању налаза и мишљења вештака и утврђене вредности хемијских средстава, те и у овом делу чињенично побија нижестепене пресуде (члан 440. ЗКП).

Поднетим захтевом за заштиту законитости, бранилац је указао да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, у вези члана 264. став 4. ЗКП, с обзиром да иако су испуњени сви законски услови да окривљени буде ослобођен од дужности надокнаде трошкова кривичног поступка јер се налази у тешкој финансијској ситуацији, исти је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка. Иако повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, бранилац у поднетом захтеву приликом образлагања истакнуте повреде полемисе са оценом суда о околностима да ли су

испуњени услови за ослобађање окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка, што суштински представља оспоравање чињеничног стања утврђеног од стране нижестепених судова (члан 440. ЗКП).

С обзиром да одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде одредбе из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**